

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/117/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322200070
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322200070.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, Staničná 5, Galanta, dieťa rodičov - matka: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, F., zastúpená JUDr. Petrom Patayom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 10, Trnava a otec - F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, zastúpený JUDr. Jozefom Vančom, advokátom, so sídlom M.R. Štefánika 60/A, Martin, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Galanta, č.k. 12P/1/2022-313 zo dňa 03.06.2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 12P/1/2022-313 zo dňa 03.06.2024 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zmeny úpravy styku s maloletým A., nar. XX.XX.XXXX nariadeného neodkladným opatrením Okresného súdu Galanta č.k. 12P/1/2022 - 25 zo dňa 01.02.2022 tak, že otec má právo na nepretržitý styk s maloletým dieťaťom každý párny týždeň od piatku 16.00 hod. do nedele 19.00 hod. s tým, že každý párny týždeň v piatok o 16.00 hod. matka odovzdá maloletého otcovi v mieste trvalého pobytu matky a otec odovzdá maloletého matke v nedeľu o 19.00 hod. v mieste trvalého pobytu otca a otec má právo na nepretržitý styk s maloletým každý nepárny týždeň v piatok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka odovzdá maloletého v určený čas otcovi v mieste trvalého pobytu matky a otec odovzdá maloletého matke v mieste trvalého pobytu matky.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP). S poukazom na charakter neodkladného opatrenia, účel a podmienky jeho nariadenia dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia prichádza do úvahy len v prípade, ak je potrebné dočasne upraviť pomery alebo ak je obava, že by bola exekúcia ohrozená. Vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa možno nariadiť neodkladné opatrenie aj vtedy, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, napr. ak by bol bezprostredne ohrozený život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa maloletého dieťaťa. Poukázal na článok 24 Charty základných práv Európskej únie, podľa ktorého má dieťa právo na takú ochranu a starostlivosť, ktorá je potrebná pre jeho blaho. Pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Konštatoval, že otec neodôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy. Po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia nemal za osvedčené, že v danom prípade je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, vzhľadom na uznesenie tamojšieho súdu č.k. 12P/1/2022-25 zo dňa 01.02.2022 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým maloletého dočasne ponechal v

starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne, upravil styk otca s maloletým za prítomnosti matky v mieste jej trvalého bydliska na každú sobotu v mesiaci v čase od 10.00 hod. do 14.00 hod., vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (ktorým sa domáhal širšej úpravy styku s maloletým) a súčasne určil, že neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia vo veci samej. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 23CoP/18/2022-53 zo dňa 30.03.2022 uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutom odvolaním otca potvrdil. Dal do pozornosti odôvodnenie odvolacieho súdu, z ktorého o. i. vyplýva, že tým, že styk otca s maloletým dieťaťom je upravený neodkladným opatrením v rozsahu postačujúcom na to, aby sa otec realizoval svoje rodičovské práva a aby sa zastabilizovala situácia medzi rodičmi, pričom s ohľadom na vek a potreby maloletého dieťaťa (kojené dieťa) je žiadúce, aby pri styku bola prítomná i matka, na ktorú je maloleté dieťa zvyknuté. Uviedol, že úprava styku je postačujúca na to, aby si dieťa zvykalo na otca, vytváral sa medzi nimi vzťah, pričom ide iba o dočasnú úpravu styku, keď v konaní vo veci samej bude vykonané dokazovanie za účelom zistenia ďalších skutočností potrebných pre posúdenie úpravy styku. Prihliadol tiež na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/203/2023 - 285 zo dňa 31.01.2024, ktorým potvrdil uznesenie tamajšieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na rozšírenie styku s maloletým dospievajúc k záveru, že doposiaľ určený rozsah styku otca s maloletým je aktuálne dostatočný k tomu, aby otec realizoval svoje rodičovské práva, a to spôsobom primeraným veku a potrebám maloletého v ešte útlom veku. S poukazom na osobitnú povahu procesnoprávneho inštitútu neodkladného opatrenia (vrátane jeho zrušenia), pri rozhodovaní, o ktorom súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (resp. na jeho zrušenie) a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností uzavrel, že v posudzovanom konaní neboli zistené relevantné skutočnosti, dôsledkom ktorých by bola úvaha o splnení podmienok pre zrušenie ostatného rozhodnutia súdu dočasne upravujúceho styk otca s maloletým dieťaťom (uznesenia Okresného súdu Galanta zo dňa 01.02.2022, č. k. 12P/1/2022-25 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.03.2022, č. k. 23CoP/18/2022-53) a ani akékoľvek ohrozenie práv maloletého dieťaťa, vyžadujúce si okamžitú intervenciu súdu. V danej veci uzavrel, že vyhovieť návrhu otca, pretože nejde o prípad, kedy by výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vrátane úpravy styku otca s maloletým nebol upravený skorším rozhodnutím súdu. Konštatoval, že styk otca s maloletým je upravený neodkladným opatrením v rozsahu postačujúcom na to, aby sa otec pravidelne sýkal s maloletým, realizoval svoje rodičovské práva a aby sa zastabilizovala situácia medzi rodičmi, pričom s ohľadom na vek a potreby maloletého dieťaťa je žiadúce, aby pri styku bola prítomná i matka. Určená úprava styku neodkladným opatrením č.k. 12P/1/2022-25 zo dňa 01.02.2022 zabezpečuje, aby si maloletý zvykal na otca, vytváral sa medzi nimi vzťah, pričom ide iba o dočasnú úpravu styku, keď v konaní vo veci samej bude vykonané dokazovanie za účelom zistenia ďalších skutočností potrebných pre posúdenie úpravy styku.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vyhovel jeho návrhu na zmenu súčasne platného a účinného neodkladného opatrenia alebo prikázal v zmysle jeho podania príslušnému súdu prvej inštancie znovu vo veci rozhodnúť. Uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil potrebou prehlbovania kontaktu s maloletým, budovania ich vzájomného vzťahu a širším podieľaním sa na výchove maloletého. Poukázal na to, že maloletý dovŕši v septembri 3 roky, preto je širší kontakt s otcom v jeho najlepšom záujme. Namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezvážil plynutie času a to, že v tomto prípade od nariadenia neodkladného opatrenia, ktorého zmeny sa domáha, uplynulo skoro 2 a pol roka, maloletý už nie je vo veku pol roka, ale dosiahne 3 roky. Mal za to, že pomery na strane dieťaťa sa zmenili, nepotrebuje byť kojený, je oveľa vnímavejší, pričom je všeobecne známou skutočnosťou, že tretí rok života dieťaťa je hraničným vekom, dieťa začína rozpoznať medzi morálnymi pravidlami a konvenciami, začína sa sám aj rozhodovať medzi tým čo je dobré a čo zlé, dokáže kontrolovať svoje správanie, znižuje sa miera jeho impulzivitu. Práve z uvedených dôvodov je žiadúce, aby bol maloletý v kontakte aj s druhým rodičom. Má záujem syna vychovávať, byť mu dobrým vzorom a myslí si, že súd by ho mal v tomto úsilí podporiť. Nesúhlasil s názorom, že návrh neodôvodnil, pretože potrebu rozširovať styk s maloletým vidí v možnosti jeho výchovy, budovania si vzťahu otec a syn, podieľaním sa na jeho výchove. Dané konštatovanie súdu vníma ako nepochopenie objektívnej reality a verí, že mu nebude v styku s maloletým bránené. Súdom skoro 2 a pol roka vo veci nerozhodol, pojednávanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu, podľa jeho informácie, nie je vytýčené, preto žiadal o zmenu súčasného neodkladného opatrenia. V súvislosti s článkom 24 Charty základných práv Európskej únie uviedol, že k právu dieťaťa patrí aj realizácia práva styku s oboma rodičmi, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti a právo

dieťaťa na spoločný styk nemožno upierať. Uviedol, že vlastní rodinný dom, kde vytvoril pre maloletého priestor, aby mal súkromie a dobre sa u neho cítil a rozvíjal sa.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako správne a najvhodnejšie pre dieťa stotožnila sa s dôvodmi v ňom uvedenými. Uviedla, že frekvencia styku otca s maloletým v zmysle právoplatného uznesenia súdu o neodkladnom opatrení stanovená na každú sobotu v čase od 10.00 hod. do 14.00 hod. sa zo strany otca nevyužíva. Od začiatku roku 2024 prišiel otec na stretnutie len šesťkrát z 26 termínov (konkrétne 10.02., 17.02., 24.02., 23.03., 30.03. a 08.06.2024). Zdôraznila, že otec nevyužíva termíny stretnutí, hoci súdu deklaruje jeho záujem budovať si s maloletým vzťah a podieľať sa na jeho výchove. Otec ju neinformuje, ak sa na stretnutie nedostaví, pričom styku s maloletým mu nikdy nebránila. Maloletý bol na stretnutia s otcom pripravený, o čom otca informovala prostredníctvom emailov. Mala za to, že predstava otca je len súdne dosiahnuť príkaz s cieľom dokázať jej, že vyhral, a o maloletého, jeho potreby a city mu nejde. Dala do pozornosti, že otec na ňu podal množstvo trestných oznámení, vždy keď nekoná podľa jeho predstáv, konanie otca smeruje k poškodeniu zdravého vývinu maloletého, s ktorým má záujem tráviť čas, avšak len v jeho dome na samote. Súd prvej inštancie správne posúdil aktuálny stav a to ponechanie v platnosti súčasného rozhodnutia o otca styku s maloletým do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Mala za to, že ak otec nevyužíva určený rozsah styku, rozšírenie by viedlo k zmätku pre maloletého, pretože otec ani nedokáže informovať, že na stretnutie nepríde. Poukázala na to, že súd prvej inštancie opakovane nariadil obom rodičom psychologické poradenstvo, ktoré však nepomohlo, pretože otec nie je ochotný akceptovať a rešpektovať akýkoľvek iný názor, o čom svedčia jeho neustále podania a sťažnosti. Napadnuté rozhodnutie považovala za správne aj s ohľadom na potrebu stabilného vývoja maloletého, ktorý je citlivý a dokáže vnímať, kto má oňho skutočný záujem a kto ho iba predstiera. Na otca nie je zvyknutý, nakoľko tento nevyužíva určené termíny stretnutí. Nepretržitý styk s otcom, je podľa jej mienky, nevhodný a hazardujúci so zdravím a životom dieťaťa.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

7. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich práv a záujmov, ešte pred ich porušením, či ohrozením. Všeobecné zásady, charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti, pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenia splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

8. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa. V prípade úpravy styku maloletého dieťaťa s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, je cieľom procesného inštitútu neodkladného opatrenia výhradne predbežné zabezpečenie realizácie práva na styk (rodiča aj maloletého dieťaťa) do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej. To znamená, že má ísť o úpravu styku nevyžadujúcu si podrobné zisťovanie aktuálnych pomerov na strane maloletého dieťaťa a rodiča zo styku oprávneného, na rozdiel od dokazovania v meritórnom konaní. Neodkladným opatrením sa teda má

zabezpečiť len prvotná úprava styku v takom rozsahu, o ktorom je predpoklad, že v dôsledku absencie možnosti vykonať dokazovanie potrebné na posúdenie vyváženosti požiadavky rodiča so záujmom maloletého dieťaťa, bude ku prospechu maloletého dieťaťa

9. V posudzovanom prípade sa odvolací súd zaoberal vecou komplexne aj s prihliadnutím na prebiehajúce konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a existujúce uznesenie Okresného súdu Galanta č.k. 12P/1/2022-25 zo dňa 01.02.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/18/2022-53 zo dňa 30.03.2022, ktorým maloletého dočasne ponechal v starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého sumou 150 eur mesačne, upravil styk otca s maloletým za prítomnosti matky v mieste jej trvalého bydliska na každú sobotu v mesiaci v čase od 10.00 hod. do 14.00 hod., vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (ktorým sa domáhal širšej úpravy styku s maloletým) do právoplatného skončenia vo veci samej. Rovnako správne vzal do úvahy ostatné rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie zamietol uznesením č.k. 12P/1/2022-253 zo dňa 27.10.2023 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/203/2023-285 návrh otca na rozšírenie styku s maloletým. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 363 CMP, podľa ktorého aj bez návrhu súd môže zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Pokiaľ otec žiada o nariadenie neodkladného opatrenia o styku s maloletým jeho rozšírením, je nesporné, že v prípade vyhovenia jeho návrhu by došlo k zrušeniu pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia o styku. Práve s odkazom na ust. § 363 CMP je preto nevyhnutné posúdiť zmenu pomerov, resp. či sú dané dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení navrhovanom otcom.

10. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec neosvedčil naliehavú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a splnenie podmienok ust. § 324 a nasl. CSP na nariadenie neodkladného opatrenia v ním navrhovanom rozsahu. Samotný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je odôvodnený zmenou pomerov na strane maloletého, jeho vekom, rastom, vývinom a zmenou prirodzených potrieb. Odvolací súd nespochybňuje, že maloletý už nie je prioritne závislý na matke z dôvodu uspokojovania jeho biologických potrieb spočívajúcich v kojení. Maloletý v krátkej dobe dovŕši vek troch rokov a je všeobecne známe, že deti v tomto veku nastupujú do predškolských zariadení, postupne sa odpútavajú od preferenčného rodiča a vytvárajú si nové návyky, aj pokiaľ ide o kontakt s rodičom, s ktorým nežijú v spoločnej domácnosti. V danej veci odvolací súd prihliadal na skutočnosť, že medzi rodičmi maloletého je výrazný vzájomný konflikt, keď aj súd prvej inštancie považoval za potrebné pristúpiť opakovane k uloženiu výchovného opatrenia obom rodičom absolvovaním psychologického poradenstva s cieľom skvalitniť komunikáciu medzi nimi a dosiahnuť akceptovanie názoru druhého rodiča. Ako vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta zo dňa 19.04.2024 vzájomná komunikácia rodičov sa nezlepšila, neprišlo k stabilizácii rodičovského vzťahu, rodičia medzi sebou skoro vôbec nekomunikujú, problémom medzi nimi je, napr. aj dohoda o forme ich vzájomnej komunikácie, keď matka preferuje emailovú komunikáciu. Skutočnosť, že medzi rodičmi pretrvávajú konflikty je nesporná a je zjavné, že rodičia nedokážu nájsť konsenzus prijateľný pre svoje maloleté dieťa. Rozdielne tvrdenia rodičov sa vzťahujú aj v súvislosti k realizácii styku otca s maloletým, keď matka poukazuje na to, že otec sa na určené termíny stretnutí nedostavuje, nevyužíva čas stykov nastavený rozhodnutím súdu a nie je ochotný akceptovať a rešpektovať aj iný názor. Otec v rámci výchovného opatrenia prezentoval, že rodičia spolu skoro vôbec nekomunikujú, matka nereaguje na ním zasielané sms správy, pričom on emailovú komunikáciu nepovažuje za efektívnu a rýchlu, resp. rýchle podanie informácie. Zároveň uvádzal, že pri požiadaní náhradných termínov stykov matka nereaguje, ak matku informuje, že sa na stretnutie nemôže dostaviť, neodpovedá. Je potrebné konštatovať, že tvrdenia rodičov sú diametrálne odlišné a ich pravdivosť zo strany každého z rodičov je potrebné vyhodnotiť a posúdiť na základe vykonaného dokazovania v konaní vo veci samej, keď v prípade emailovej komunikácie (a napokon aj sms správ) vie otec preukázať snahu a záujem o stretnutia so synom, vrátane jeho žiadosti o náhradné termíny stretnutí. Podľa názoru odvolacieho súdu, za danej situácie nie je možné bez vykonania náležitého dokazovania rozhodnúť o širšom rozsahu styku v zmysle návrhu otca, pretože zo spisu nie je možné zistiť v akých intervaloch sa doposiaľ styk prebiehal, akým spôsobom sa realizoval, či dochádzalo pri styku k nejakým problémom, ako maloletý na otca reagoval. Pokiaľ otec poukazuje na vek dieťaťa, odvolací súd vychádzajúc z vyjadrenia matky (ktorá uviedla presné termíny realizovaných stykov) uzavrel, že maloletý sa doposiaľ stretával s otcom len sporadicky a v prítomnosti matky. Za týchto okolností odvolací súd ani nemá možnosť aktuálne posúdiť, aký dopad by mala na maloletého úprava styku

v rozsahu navrhovanom otcom. V tomto štádiu konania berúc do úvahy upravený styk otca s maloletým uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 01.02.2022, č. k. 12P/1/2022-25 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.03.2022, č. k. 23CoP/18/2022-53, je potrebné konštatovať, že právo pravidelných stretnutí otca s maloletým je zabezpečené a zachované, pričom otec neosvedčil žiadne nové skutočnosti, okolnosti a pomery, ktoré by si vyžadovali urgentný zásah zo strany súdu rozšírením styku nepretržite na každý párný víkend od piatku od 16.00 hodiny do nedele do 19.00 hod. a každý nepárny piatok od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Námietky otca, ktorými poukazuje na predpokladanú dĺžku konania vo veci samej a neochotu matky spolupracovať, nie sú dôvodom pre zmenu napadnutého rozhodnutia v otcom navrhovanom rozsahu podľa § 325 CSP, pretože takýto postup pripadá do úvahy len pri osvedčenej zmene pomerov v rodine vyvolávajúcej nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný. Treba poznamenať, že aktuálne má otec nastavený režim styku s maloletým, ktorý je vhodné dodržiavať tak, aby dochádzalo pravidelne ku kontaktu s maloletým. Otec si musí zariadiť svoje záležitosti tak, aby termíny stretnutí nerušil, pretože ich realizáciou si buduje so synom vzťah. Matku odvolací súd upozorňuje o potrebe komunikovať s otcom a poskytnúť súčinnosť pri realizácii stykov a prípadnom výnimočnom riešení náhradných termínov. Ďalšie námietky otca, ako aj výhrady matky a vykonané dôkazy budú predmetom vyhodnotenia v konaní vo veci samej, v ktorom súd posúdi a vyhodnotí okrem iného aj správanie rodičov, ich rodičovské kompetencie, vrátane ochoty rešpektovať odporúčania odborníkov, ktorí poskytujú intervenciu rodine a spoluprácu matky aj otca pri riešení otázok týkajúcich sa maloletého dieťaťa.

11. Odvolací súd nespochybňuje právo otca na styk so svojim synom, aj právo ho vychovávať, avšak za danej situácie z vyššieho uvedených dôvodov nie je možné uzavrieť, či rozhodnutie o dočasnom rozšírení styku v zmysle návrhu otca je v záujme dieťaťa. Je však potrebné uviesť, že pokiaľ v priebehu dokazovania vo veci samej dôjde ku zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu rozsahu styku otca s maloletým, súd môže podľa § 360 CMP aj bez návrhu rozhodnúť o zrušení neodkladného opatrenia a nariadení (nového) neodkladného opatrenia.

12. Odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby v záujme svojho maloletého dieťaťa hľadali riešenia a komunikáciu medzi sebou viedli korektne. Treba zdôrazniť, že maloleté dieťa potrebuje ku svojmu zdravému psychickému a fyzickému vývinu oboch rodičov, ktorí sú povinní správať sa zodpovedne, konštruktívne spolu komunikovať a v prípade nemožnosti nájsť kompromis využiť odborné poradenstvo a rešpektovať odporúčania odborníkov. Rodičia musia pamätať na to, že len pokojná a láskyplná atmosféra v rodine poskytne maloletému dieťaťu vhodné podmienky pre jeho ďalší vývin, pretože neustále konflikty a nezhody medzi rodičmi dieťa vníma, čo sa môže v konečnom dôsledku odzrkadliť na jeho prežívaní. Keďže maloletý je v útlom veku, rodičia si musia uvedomiť, že pokiaľ ich postoj vo vzťahu k druhému rodičovi bude nepriateľský, ich dieťa nebude vyrastať šťastné a pokojné. Najideálnejším riešením v otázke výkonu starostlivosti rodičov o maloleté dieťa je dohoda rodičov, ktorú budú obaja rešpektovať.

13. V neposlednom rade odvolací súd dáva do pozornosti obom rodičom, že ich povinnosťou je dodržiavať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o styku, teda povinnosťou matky je odovzdať maloletého na styk s otcom (hoci je doposiaľ určený v jej prítomnosti) a povinnosťou otca je dostaviť sa v určené termíny na stretnutia tak, aby sa tieto realizovali pravidelne, a aby bolo možné pri rozhodovaní v merite veci pozitívne vyhodnocovať vzťah maloletého s otcom, keď maloletý prichádza do veku, kedy sa postupne začne odpútať od matky. V prípade, ak rodičom záleží na tom, aby psychický a fyzický vývoj ich dieťaťa bol zdravý, je na ich zodpovednosti správať sa k maloletému empaticky, korigovať svoje správanie na stretnutiach, keď matka je len v pozícii pozorovateľa a jej povinnosťou je pripraviť maloletého na stretnutia s otcom, ktoré musia prebehnúť bez negatívnych emócií. Je len vecou rodičov, či svojmu maloletému dieťaťu vytvoria priestor pre jeho šťastné detstvo, keď bude vyrastať s matkou aj otcom, alebo bude maloletý rásť v konflikte rodičov a tento si poniesie až do dospelosti. Doposiaľ nastavená dočasná úprava styku ostatným uznesením o neodkladnom opatrení, v prípade jeho pravidelnej realizácie, bude podkladom pre rozhodovanie súdu vo veci samej.

14. Postupujúc v zmysle zásad charakterizujúcich inštitút neodkladného opatrenia, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, pretože je správne.

15. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).